

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

การบริหารการศึกษาเพื่อมุ่งสู่อาชีพของนักเรียนในอนาคต
Educational Administration for Students' Future Careers

ธนชัย ใจสา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: s64561802010@ssru.ac.th

ธดา สิทธิธาดา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: thada.si@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การบริหารการศึกษาเพื่อมุ่งสู่อาชีพเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการเตรียมความพร้อมทั้งทางความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเข้าสู่อาชีพและการใช้ชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต อาจจะต้องให้นักเรียนได้ทั้งสาระวิชาและได้ทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ทักษะพื้นฐานจำเป็นต่อการดำรงชีวิต 2) ทักษะเพื่อการทำงานอาชีพ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม รวมถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น และ 3) ทักษะชีวิตและอาชีพ เพื่อความสำเร็จในการทำงานและการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องมีทักษะครอบคลุมทั้ง 3 กลุ่มควบคู่กัน ส่งผลช่วยมีความพร้อมต่อการก้าวเข้าสู่วัยทำงานในอนาคต โดยมีการวางหลักการจัดการศึกษาให้มีแผนการเรียนและรายวิชาเพิ่มเติมรองรับนักเรียนเป็นกลุ่มความสามารถ ความถนัด และความสนใจ รวมทั้งกระบวนการและเครื่องมือคัดกรองนักเรียนให้ชัดเจนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นรองรับเส้นทางการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีหลักการจัดการศึกษามุ่งเพิ่มความรู้และทักษะเฉพาะด้านต่อยอดความถนัดเฉพาะด้านทั้งเพิ่มความรู้และทักษะที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ หรือวางเส้นทางการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นอีกชั้นจนนำไปสู่การประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขตรงความต้องการของนักเรียน และสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ สังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีแนวทางการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนกำหนดนโยบายบริหารจัดการ 2) การทบทวนและพัฒนาหลักสูตร 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ 5) การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่าย 6) การนิเทศ วัตถุประสงค์ และประเมินผล

คำสำคัญ: การบริหารการศึกษา, อาชีพ, อาชีพของนักเรียนในอนาคต

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

Abstract

Educational administration is a process that focuses on preparing students with both knowledge and skills necessary for entering careers and living in a rapidly changing society. future It may be necessary to provide students with both subject matter and skills covering 3 groups: 1) Basic skills necessary for living 2) Skills for professional work. analytical thinking creative thinking teamwork Including communicating with others and 3) life and career skills for success in work and life, it is necessary to have skills covering all 3 groups together. As a result, they will be ready to enter the working age in the future. Educational management principles are laid down to include study plans and additional subjects to accommodate students in groups of abilities, aptitudes, and interests. Including clear processes and tools for screening students at the lower secondary level to support further education paths at the higher level. and high school level There are educational principles aimed at increasing knowledge and skills in specific areas, building on aptitudes in specific areas, both increasing knowledge and skills that can be used for careers or set a path for further study at a higher level, leading to a happy career that meets the needs of the student. and consistent with the economic situation Society is constantly changing. Therefore, educational institution administrators must have guidelines for managing education within the educational institution. There are 6 important components 1) Planning and setting administrative policies, 2) Reviewing and developing the curriculum, 3) Organizing teaching and learning, 4) Supporting teaching media and learning resources, 5) Participation and Create a network 6) Supervision, measurement and evaluation

Keyword: Educational Administration, Career, Students' future careers

บทนำ

สภาพการณ์สังคมของโลกมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะตลาดแรงงานและการเติบโตของเทคโนโลยีใหม่ ๆ และอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ทำให้ความต้องการทางความรู้และทักษะเฉพาะพิเศษเพิ่มขึ้น แต่ระบบการศึกษายังคงมีความไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน นักเรียนบางส่วนจึงไม่ได้รับ

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

การเตรียมความพร้อมให้เพียงพอในการเข้าสู่อาชีพที่ต้องการความรู้และทักษะที่แตกต่างกัน (วิชุลดา เจนเกียรติฟู, 2560) ในบางโรงเรียนมีหลักสูตรการเรียนรู้ที่เน้นความรู้ทางวิชาการมากกว่าทักษะอาชีพ ทำให้นักเรียนมีความรู้แต่ขาดทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ แทนที่จะเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการแก้ไขปัญหาจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (นรรชต์ ฝันเชียร, 2563) อีกทั้งโรงเรียนหลายแห่งไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อระบบการแนะแนวเพื่อการประกอบอาชีพ ส่งผลให้นักเรียนบางคนอาจไม่รู้จักรักหรือไม่มีแนวทางเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจในอนาคตได้ตรงกับบุคลิกภาพ ความถนัด และทักษะของตนเอง (อณัฐ ลัดลอย, 2561)

จากแผนการศึกษาชาติ ปี 2560-2579 ได้กำหนดแนวทางและกลยุทธ์ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยในช่วงเวลาดังกล่าว ได้แก่ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาความรู้และสมัยใหม่ สร้างองค์กรและวัฒนธรรมการเรียนรู้ การสนับสนุนและผูกพันกับอุตสาหกรรมและภาคเอกชน การสนับสนุนความเสมอภาคของการศึกษา การสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) ภายใต้แนวทางการพัฒนาประเทศที่สำคัญประกอบด้วย การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลและอุตสาหกรรม 4.0 การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชนบท การพัฒนาการศึกษาและทักษะแรงงาน การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม การพัฒนาความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม แผนเศรษฐกิจจะสนับสนุนให้มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะเฉพาะเจาะจงและสอดคล้องกับการเติบโตของเศรษฐกิจ ในขณะที่แผนการศึกษาจะให้สร้างทักษะทางการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคตสอดคล้องกับตลาดแรงงานและอุตสาหกรรม

การจัดการศึกษาเพื่อมุ่งสู่อาชีพเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการเตรียมความพร้อมทั้งทางความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเข้าสู่อาชีพและการใช้ชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรของสถานศึกษา รวมไปถึงชุมชน และสถานประกอบการที่จะเป็นผู้ขับเคลื่อนให้แผนพัฒนาการศึกษาประสบความสำเร็จเป็นรูปธรรม โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน แหล่งเรียนรู้สำคัญในการบ่มเพาะให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานในการทำงาน ฝึกฝนจนเกิดทักษะการทำงานอย่างเชี่ยวชาญ เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมสิ่งใหม่เพื่อมาพัฒนาอาชีพอย่างก้าวทันเทคโนโลยี สามารถช่วยให้นักเรียนรู้จักมองเส้นทางของชีวิตในอนาคต ก่อนก้าวเข้าสู่วัยทำงานได้อย่างมีคุณภาพตรงตามความต้องการของสังคมย่อมส่งผลให้ประเทศเกิดการพัฒนาเป็นไปตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีที่วางได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

การจัดการศึกษาไทยระดับมัธยมศึกษา

การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรม โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนให้เต็มตามความสามารถ ประกอบด้วย ด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 ทักษะอาชีพ ทักษะการทำงานอิสระ และทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เช่นเดียวกับประเทศสิงคโปร์ (สำนักงานแรงงานในประเทศสิงคโปร์, 2559) ได้จัดทำโครงการสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ แผนแนวทางการศึกษาต่อหลังระดับมัธยมศึกษา การให้ข้อมูลทางเลือกการศึกษา อาชีพ เพื่อให้ผู้เรียน นักศึกษาได้ข้อมูลที่ต้องการและทันสมัย จัดโปรแกรมให้นักเรียน นักศึกษาได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมการทำงานจริงและช่วยให้สามารถเรียนรู้ผ่านการทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีประสบการณ์ทางทักษะและเทคนิค เรียนรู้การทำงานร่วมกับบุคคลอื่น หรือการฝึกอบรมและแนะแนวอาชีพอย่างครบวงจรผ่านระบบ Online ในขณะเดียวกันก็สามารถค้นหาความสนใจของตัวเอง ความสามารถและแรงบันดาลใจก่อนที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน

สำหรับระบบการศึกษาไทยมีหลักการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพ หรือการศึกษาต่อสนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี มีหลักการจัดการศึกษามุ่งเพิ่มความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่สามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม แต่สิ่งที่ขาดหายไป คือ ฐานรากในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้จัดวางแผนการเรียนและรายวิชาเพิ่มเติมรองรับผู้เรียนเป็นกลุ่มความสามารถ ความถนัด และความสนใจ รวมทั้งกระบวนการและเครื่องมือคัดกรองผู้เรียน ถูกออกแบบไว้ยังไม่ชัดเจนที่จะรองรับการวางแผนทางการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ให้ผู้เรียนต่อยอดความถนัดเป็นการเฉพาะด้านในการเพิ่มความรู้และทักษะที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ หรือวางแผนทางการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นสู่การประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขตรงความต้องการของท้องถิ่นในระดับจังหวัด (สำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2560) จากความสำคัญดังกล่าว สถานศึกษาต้องกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความพร้อมทั้งทางด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเข้าสู่สังคมและอาชีพในอนาคต ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563)

1. การพัฒนาบุคลิกภาพและอัตลักษณ์ของผู้เรียนให้มีความมั่นคง มีความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้จักตัวตนและความสามารถของตนเอง

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

2. การพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคมของผู้เรียน เพื่อให้พวกเขามีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ
3. การเตรียมความพร้อมสู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการให้ทั้งความรู้ทางทฤษฎีและทักษะทางปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ในตลาดแรงงาน
4. การพัฒนาทักษะเชิงวิจัยและวิเคราะห์ การวิจัย และการนำเสนอข้อมูล ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาตนเอง
5. การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะและความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาทั้งชีวิต
6. การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญที่สามารถเพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาไปทีใหม่
7. การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม เน้นที่การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่กระตุ้นความกระตือรือร้น และสนับสนุนการเรียนรู้ตามแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียน
8. การสนับสนุนความรู้และความเข้าใจทางวัฒนธรรม ส่งเสริมความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสังคมของท้องถิ่นและโลก
9. การสนับสนุนมูลค่าและจรรยาบรรณที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน
10. การสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษา สถานประกอบการ และองค์กรท้องถิ่น เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
11. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ สร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้เรียน ครู และผู้ปกครอง
12. การเสริมสร้างศักยภาพทางศิลปะและกีฬา เพื่อสร้างผู้เรียนที่มีการพัฒนาทุกด้านอย่างครบถ้วน

การส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งสู่อาชีพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2563) การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพให้กับนักเรียน โดยคำนึงถึงความต้องการของนักเรียนและตลาดแรงงาน แนวโน้มการพัฒนาของสังคมและเศรษฐกิจในอนาคต บูรณาการทักษะที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ มีรายได้ที่เหมาะสม มีความมั่นคงในชีวิต และสามารถพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างยั่งยืนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ การจัดการเรียนรู้ตามความสนใจ การจัดฝึกอาชีพ การจัดประสบการณ์ทางวิชาชีพ รวมถึงชีวิตแห่งการทำงาน และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าและความคิดเพื่อการประกอบอาชีพ ดังนี้ 1) เข้าใจโลกของการประกอบ

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

อาชีพ 2) เห็นคุณค่าของการทำงาน 3) สร้างนิสัยของการทำงาน 4) มีความพึงพอใจและเกิดการปรับตัวในอาชีพ 5) ตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพ 6) ตัดสินใจในการประกอบอาชีพ

การส่งเสริมจัดการศึกษาเพื่อมุ่งสู่อาชีพให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการและบริบทของสังคมและเศรษฐกิจ สถานศึกษาสร้างความหลากหลายของหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพ รวมถึงความร่วมมือจากทุกภาคส่วน สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในอนาคต ได้มีนักวิชาการอธิบายการส่งเสริมการจัดการศึกษาไว้ ดังนี้

อังจิมา คงโอ (2560) กล่าวถึง ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถจัดกระบวนการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาครู

วัชรภรณ์ คงเกิด (2561) กล่าวถึง กระบวนการส่งเสริมครูใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอนของครู ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ

ชุตินาพร เขาวนไฉ (2562) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ด้านการสนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่าย มีส่วนร่วม และ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ดูแล และประเมิน

นวพรรณ อินตะวงศ์ และ ชื่นชนก โควินท์ (2563) กล่าวถึง กระบวนการเรียนรู้ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในระดับพื้นที่จังหวัด ประกอบด้วย 5 ประเด็น ดังนี้

1. รวมคน หมายถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ รวมทั้งตัวกันประชุมวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหาในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ โดยมีคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับจังหวัด ร่วมประสานงานให้เกิดเป็นภาคีเครือข่าย
2. ร่วมคิด หมายถึง สมาชิกภาคีเครือข่ายประชุมระดมความคิด เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในระดับจังหวัด เกิดการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม
3. ร่วมทำ หมายถึง คณะทำงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมส่งเสริมให้เกิดกลไกระดับจังหวัด พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ จัดเวที จัดทำแผนการจัดการศึกษา หลักสูตรอาชีพ ติดตามประเมินผลในระดับจังหวัด
4. ร่วมสรุปบทเรียน หมายถึง คณะทำงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมประเมินผลการดำเนินงานส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในพื้นที่จังหวัด จากนั้นนำมาถอดบทเรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาการต่อไป

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

5. ร่วมรับผลการกระทำ คือ คณะทำงานที่ส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ยอมรับผลจากการดำเนินงาน ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในพื้นที่

บทสรุป

ผลการศึกษาบทความเรื่องการบริหารการศึกษาเพื่อมุ่งสู่อาชีพของนักเรียนในอนาคต ได้แก่ ด้านการวางแผนกำหนดนโยบายบริหารจัดการ ด้านการทบทวนและพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านการสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่าย ด้านการนิเทศ วัตถุประสงค์ และประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางการบริหารการศึกษาเพื่อมุ่งสู่อาชีพของนักเรียนใน อนาคตต่อไป ผู้เขียนได้สรุปผลการศึกษาไว้ ดังนี้

1. แนวการวางแผนกำหนดนโยบายบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตรต้องทันสมัย สอดคล้องกับ เทรนด์ใหม่ของโลก เนื่องจากโลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว เทคโนโลยีใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่เสมอ ความต้องการ ของตลาดแรงงานก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย หลักสูตรการศึกษาจึงต้องได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต ด้วยเหตุนี้การทบทวนหลักสูตรควรเป็นสิ่ง ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ตลาดแรงงาน วิเคราะห์ หลักสูตรปัจจุบัน หากจุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรใหม่โดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ เนื้อหาที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานใน ศตวรรษที่ 21 กระบวนการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ผ่านกิจกรรม การเรียนรู้ที่หลากหลาย และใช้วิธีการประเมินผลแบบองค์รวม ไม่ได้เน้นเฉพาะการวัดผลทางวิชาการ แต่ควรวัดผลทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการทำงานด้วย ทั้งนี้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูนำความรู้ที่มีอยู่ มากมายในปัจจุบัน มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยการสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ขึ้นมาและส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนเพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. สนับสนุนสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา นักเรียน สามารถเข้าถึงเนื้อหาการสอนและแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยไม่ต้องจำกัดอยู่แค่ในห้องเรียน สามารถ เลือกเรียนในหลักสูตรที่หลากหลาย ตรงกับความสนใจและความต้องการ เรียนรู้ด้วยตนเองในอัตราที่ เหมาะสม โดยการค้นหาข้อมูลอาชีพสอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ และ ติดตามข่าวสารล่าสุดในโลกอาชีพ รวมถึงเทรนด์ใหม่ในโลกธุรกิจและเทคโนโลยี สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ กับผู้เชี่ยวชาญในสายงาน หรือความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียน มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงาน มีโอกาสในการหางาน นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานผ่านรูปแบบความร่วมมือของสถานศึกษาและสถานประกอบการภายใต้บทบาทหน้าที่ของหน่วยงาน โดยผู้บริหารของหน่วยงานคอยติดตามผลการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน สร้างความเข้าใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความสามารถ ความถนัดและความสนใจ เพื่อเลือกทางอาชีพที่เหมาะสม เน้นการนิเทศเชิงพัฒนามากกว่าการตรวจสอบ มุ่งเน้นการให้คำปรึกษา แนะนำมากกว่าการตำหนิ และส่งเสริมให้ครูใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลเน้นการวัดผลแบบองค์รวม พิจารณาผลการเรียนรู้ทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และพัฒนาการด้านจิตวิทยา ประเมินความก้าวหน้าเน้นที่ความสามารถประเมินตามสภาพจริงตามความสามารถและการเรียนรู้หรือภาวะปัจจุบันของนักเรียน เพื่อนำผลลัพธ์มาพิจารณาคุณภาพของการจัดการศึกษาและช่วยให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ผลลัพธ์ นำมาปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาเพื่ออาชีพให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**. สืบค้นเมื่อ กันยายน 18, 2566, จาก <http://www.moe.go.th/พรบ-การศึกษาแห่งชาติ-พ-ศ-2542/>

ชุตินาพร เขาวนไว. (2562). **บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี**. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

นรรจ์ชต์ ผืนเขียว. (2563). **เมื่อการศึกษาไทยไม่สอดคล้องกับมุมมองการทำงานทำ**. สืบค้นเมื่อ ธันวาคม 10, 2566 จาก <https://www.trueplookpanya.com/dhamma/content/ 84095>

นวพรรณ อินตะวงค์ และ ชื่นชนก โควินท์. (2563). **กระบวนการเรียนรู้ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในระดับพื้นที่จังหวัด**. วารสารมหาจุฬานาครธรรมส์. 7(12), 197-198

วัชรภรณ์ คงเกิด. (2561). **บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่**. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

วิษุฒดา เจนเกียรติพิฟู. (2560). **ความไม่สอดคล้องในตลาดแรงงานด้านการศึกษา**. สืบค้นเมื่อ ธันวาคม 11, 2566, จาก https://www.doe.go.th/prd/download/download_by_pool_file/23897.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ฉบับประชาชน นวัตกรรมคือหัวใจของการพัฒนา**. สืบค้นเมื่อ เมษายน 16, 2566, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=8309

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 7
วันที่ 1 สิงหาคม 2567

- สำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2560). การขับเคลื่อนการศึกษามัธยมศึกษาไทย 4.0 เพื่อ
การมีงานทำแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวาน
กราฟฟิค.
- สำนักงานแรงงานในประเทศสิงคโปร์. (2559). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศสิงคโปร์. สืบค้นเมื่อ
ธันวาคม 12, 2566, จาก <https://singapore.mol.go.th/news/การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์>
- อังจิมา คงโอ. (2560). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อนัญ ลัดลอย. (2561). การแนะแนวอาชีพเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักเรียน
สายสามัญในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสน
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม.
- Dykmen, C., Herr, E.L., Ingram, M.A., Pehrsson, D., Wood, C., & Charles, S. (2001). **A taxonomy
of career development interventions that occur in U.S. secondary schools.**
Minneapolis, MN: The National Research Center for Career and Technical Education.
- Janis J. Miles. (2014). **Preparing Students with 21st Century Skills : Educator Training And
Preparedness to Integrate into Curriculum.** Doctoral Dissertation, Edgewood
College.
- Iberdrola S.A.. (2019). **What is Disruptive Education?.** Retrieved December 18, 2023, from
<https://www.iberdrola.com/talent/disruptive-education>
- World Economic Forum. (2023). **Future of Jobs Report 2023.** Retrieved April 16, 2023, from
https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2023.pdf